

מב:

עין משפט
נר מצוה

צד א מ"ז ס"ד מ"ה
שאלה ופקדון ה"ה
סמג עשין פח טו"ש"ע ח"מ
ס"י רלא ספ"י כג:
צה ב ג ד מ"ז פט"ז
מסלכות מזמרה ה"ה
ט י יא סמג ללאין קע
טו"ש"ע ח"מ ס"י רלב ספ"י
יח:

צוה וזוה מ"י פ"ד
מהל' שאל' ופקדון
הל' ט סתג עשין פח
טוש"ע ח"מ סי' רנ"א עמ'
סה:

מוסף רש"י

כל המפקיד על דעת
אשתו ובניו הוא
מפקיד. על דעת שהמפקד
מוסר לאשתו ובניו הנדלים
(לעיל דף יא.) לסרסיה.
עושה שטר מחמרים של צנע
הבית למחלות שטר (קדושין
דף יב.)

רבינו חננאל

[illegible]

ב' ר' מיאטא וברחא
 דאקסיי טעמא פ' ר' א
 דימ' קוד' נחמן, פ' ר' א
 אקד' גבי ר' הירשיה גי' ו
 ויטכ' ור'אכא ור'אחא דהאי
 ברחא ור'אחא דאקסיי ובר'ה
 הדר' ל' מדרא ובעניניה
 שקיל' ליה ואפי' ימימי
 דא' יכיל' לביש' ור'אחא דלמא
 ר'ח' ליה ור'אחא מונח' קוד'
 ודמי' ר'אחא דאקסיי בתיב' נמי
 דא' יכיל' למיש' ור'אחא ובר'ה
 דאיהא אחריו' נמי ר'אחא
 גורסי' דאקסיי בתיב' ור'אחא
 מחיב' ר' נחמן ב' ר'אחא
 אונן ל' נ' חוקה אחר
 דא' ל' חוקה הי' ימי' א'
 דאקסיי דע' אחר אפמי'ש
 ר'אחא דע' אחר היבא
 דאקסיי דע' אחר אפמי'ש
 גבי' מיקרא' אחר חוקה
 אחר' חלקה' תלמוד' א'
 שקלי' [פ'ר] חלקה'
 מוחר' ימי' א' שילב' אחר
 ב' ור'אחא אפמי'ש גבי'
 מילא דחמי' אחר אפמי'ש
 ל' נמי אחר ל' אחר אפמי'ש
 ולי' מדרא דע' אחר אפמי'ש
 ור'אחא ר' חיה ב'

(א) אולי צ"ל דאפקיד גביה דרין האי מידי בעיניה שקול ליה אפי' חיתמי וכיה הלשון כריף ויל כאן וכל לשון כריף ויל שם האי חתורמו של רבינו ויל כאן ע"ש.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

בל המפקיד על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד. מומר ר"מ דהיינו לענין שאינו יכול לומר את מהמנה לי בשטונה ולא האין חבל אם פשעו אפי' אין להם מה לשלם הנפקד דאם לא נקי מה שהמפקד אצל בעה"ב חנא אשתו ואחלזא ומטער ולכן ינוי הכא ממשמעא אמרי דהנהו וזו

אחזינאוי בקרעליהא של פשעה והא דקאמר ינחמ לה לאמינא דלישתלח לאו משום דאם לא היה לה מה לשלם שיטער הנפקד אלא משום לבנה כשיחיה לה:

נימא ליה לאפטרופוס ויל שלים
אמר [אנא] לבקרא ספרותיה.
שמע דאס רב היהה זלם הוטנה
הוי פושע ומייב וקסע דנפ' ד' ה'
(ביק דף לט. וסס ד"ה דלו) אמרין
מעליה מאן מעליה יתומים דלי
מרתה מעליה לאפטרופוס ממנע'
ולא עדי' אלמא ספורים מן הפסעה
ווממתי' דהנוקין (נישין דף ג.)
דקמי מינהו ב"ד לא ישבע מינהו
אלו יתומים ישבע אלא שאלו אומר
חילוף הדברים אין להוכיח דחיב
לכפשיע ד"ל להשבעה לא הוה שם
פסע אלא שלם עכב כלום משלהם
מאס דמורי הימורה דטרה קמיהו
ו"ל דודאי לאפטרופוס חייב כפשיע
דמחשבה הכה ולא ממנע כיון
דהיחזקיהו נחנאן אכל התם שלם
מנוהו לנזק היסומים אלא לתקנה
העולם שלם וזקוק משום התם דוקא
חייסין לתלם נקמיה וסבי איתם
בירושלמי פרק הנוקין דמארי' אמר
דר' יוחנן כדכגן בתמיה פירוש כדכגן
לדמרי מנוהו ב"ד לא ישבע אפילו
סבר כאלא שאלו כעי' הוה בר גס
יתן אס יפסע דמקמרי' מהימן פ"י ר' ר'ה
יתן אס יפסע ולא יתנו כפי' סנקר
נאמן אכל הכה שלם הועמד אלא
לתקנה הטובים חייסין לתלם ממנע
אמרי' דרבי יוסי בר' חנינא כאלא
אלא בתמיה אפילו סבר כדכגן אס
מכריח עולמו מן השבעה ואין מכריח
עולמו מן החשלתומין פירוש כשודיע
שפסע ר'ה לשלם אלא אס נאכד
אין חסן לשבע אלא פסע דא"כ
חשדן אומי':

הבא בספסירא דובן סהבא וזבן
הרבא. ומספקא ליה צהא דינא אליבא דר' יוסי דאמר
 תחזור פרה לנעלים הראשונים אלמא משכיר במקום שוכר קאי ואמר
 ליה דינא צהדי שאלו הוהא דמי פספסירא במקום יומי קאי ואמר
 ליה דינא צהדי בקרא כאלו הוי שומר שלו או דלמא לא דמי דהתם
 ודאי קאי משכיר במקום שוכר דשוכר ש"ן בגוף הפרה שהי שברה
 אבל גבי יומי כיון דמקא טעומה הוא א"ן להם בגוף השור מאומה
 א"ן יעמוד הפספסירא במקום וימיה א"ן לא לטעין בקרא אלא
 צהדי תוראי אוקיממיה הוה פשיטא ליה דמחייב בקרא אלא דמקא
 טעומה הוא ולית ליה דינא צהדי פספסירא כיון דפשע חייב דפספסירא
 יחזור על הנקרא פשיטא
דמי בשך בוצי. פריש' הטיל פשרה ביניהם ורבינו חס פיטר ד
 בול ולא היה יכול להסותמו עד יום השוק שהיה מת קודם:
 (גיטין דף סה:) וס' ד"ה הא) תני חדא ערב לי בתמרס ויעירב לי בגרו
 תמירי וקמפרש דשלו הוי קפידא ואש"כ דלא אמר ליה מזהל לא תע
 וגבי הנא לי מן החלון והביא מן הדלוקקמא (מחילה כה.) דלחיה מעל א
 צבית דאליה דליה לוי לירידי

בבית. פרש"י שהיה הכשות מלא קוצים ולא השבית בשבר כ"א מעט
שהיו שוים יומר למאכל בהמה לא ישלם אלא מה ששוה לשם
גזובתיה משום דלכלה יסיי כי היכי דלא לישמרבו בה ור"ח פיי
בשבר ויכן לא היה שבר טוב וקמ"ל שלא ישלם אלא כמו ששוה היה

כל המפקיד על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד נימא לה לאימיה וילי שלימי אמרה לא אמר לי דלא דידה נינהו דאקברניהו נימא ליה אמאי לא אמרת לה אמר כ"ש דכי אמינא לה דדידי נינהו טפי מזדהרא בהו אלא אמר רבא "משתבע איהו דהנהו זוזי לשלמהנהו לאימיה ומשתבעא אימיה דהנהו זוזי אותבינהו בקרמליתא ואינגוב ופטור ההוא אפוטרופא דיתמי דזבן להו תורא ליתמי ומסריה לבקרא לא הוו ליה "ככי ושיני למיכל ומית אמר רמי בר חמא היכי נדיינו דיניי להאי דינא נימא ליה לאפוטרופא ויל שלים אמר אנא לבקרא מסרתיה ניהא ליה ללבקרא ויל שלים אמר אנא לבקרא תורי אוקומתיה אוכלא שדאי ליה לא הוה ידיעין דלא אכל מכדי בקרא שומר שכר דיתמי הוא איבעי ליה לעיוני אי איכא פסידא דיתמי הכי נמי והכא במאי עסקין דליכא פסידא דיתמי דאשכחיהו למריה דתורא ושקול יתמי זוזי מינייה אלא מאן קא טעין מריה דתורא קטעין איבעי ליה לאודוען מאי מודיעין ליה מידע ידע דמקח מעות הוי כפספסיה דזבן מתיכא ומזבין להכא "הלכך מישתבע איהו דלא הוה ידע ומשלם בקרא "דמי בשר כזול "ההוא גברא דאפקיד כישותא גבי חבריה הוה ליה לדידיה נמי כריא דכישותא א"ל עסרס מהאי רמי אזל רמא מאידך אמר רב עמרם היכי נדיינו דיניי להאי דינא נימא ליה לדידיה ויל שלים אמר אנא אמרי ליה מיהא רמי נימא ליה לסרסיה ויל שלים אמר לא א"ל מהאי רמי ומהאי לא תירמי "ואי דשהא שיעור לאיתויי ליה ולא אייתי ליה גלי אדעתיה דניהא ליה בדלא שהא סוף סוף מאי פסידא איכא והא קא משתרי ליה א"ר סמא בריה דרבא ידהוה שיכרא חלא רב אשי אמר "בכיס" ומשלם

מטיל חלשכר: מ'אידך. ש
אם היה כרי שלו קרוב ושל
הקרוב ולא אימי: ג'לי דע
שמשל פקדון היו ולא מיח
נשכר הכמות של פקדון
חלל. החמץ: כ'דיסי. שהי
בה ולא השבית השכר כ
חובע יתימי שזרו שמת כפ
מן הפספסרלי כי פושע הוא:

בנייהם ורבינו חס פירש דדין גמור הוא דאם היה מות
 וחס השוק שהיה מת קודם: **ב"י** אמר **ר"י** פוהאי רמי פה
 לי בתמרים ועבר לו בגרוגרות שיריבו עירוב ומנח ארז
 דלא אמר להי מהא לא עתבר ויש לומר דבשני מינין הוי
 הוא (בבית אה). דשליה מעל אשכ"ג דמין אחד הוא ממיר
 (בבית אחד ולא היה לו לירע מעל דוקא מהא רמיא רמיא

ואל השבית בשכר כ"א מעט וא"ת פשיטא שלא יתן יותר
אלא ישלם אלא מה ששזה לשכר דראיון הם לבהמה כדאמר
אלא לישתכרו בה ור"ת פירש כיסי הוא שם כשות שלא
אלא ישלם אלא כמו ששזה השכר אע"פ שהיו שוים הרבה

באן וכל לשון הכתוב ו"ל שם היא מתורגמת של רבית ו"ל באן ע"ש.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו, (ב) (פי' מירושו
בתוס' דע"ו כח, ד"ה סכ'),
(ג) (כ"ק ב, קיב, כתובות
לד: ב"ב קמז:), (ד) (ג"ל
רמי בר חמא), (ה) (לעיל
לו:), (ו) ג"ח בשבד, רש"י,
(ז) (וע"י חוס' גיטין נב:
ד"ה הלכה), (ח) (וע"י חוס'
גיטין סה: ד"ה הא וזא),

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומשגם וס' להשוכר פרה מהבירו וס' ר' יוסי תהזור: (ב) שם ד"ה נכסי שהיה נישות זרועה בקוצים וקולים מעורבין:

גליון הש"ס

רש"י ר"ה וסולם בקרא
דמי בשד בולל בו בפרק
מי שמת. ע"י כצ"ק כ ע"א
רש"י ד"ה דמי שפורק:

לעזי רש"י

הומלוי"ן, כישות.

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

נבחה חבירה והוה ליה
לדוריה ימי כורא כשחשוא
אחריא אמר ליה לפרסיה
מיתא כשחשוא רמי אול
סרסא וקא מכשחשוא
דוהו פקדון גביא אמר רב
עמרם היכי נביא ינשא
לבעל הפקדון שלים אמר
אמרי לפרסיה מכשחשוא
דידי וכי סרסיא אמר לא
אודעך מיתא רבי מיתא
אד תמי. חזינן אי שהא
סרסא שיעורא לאייתוי
מכשחשוא דיעורא ולא אייתי
גליא דעתיה דניחא אל
ואי לא שהא משלם למריה
דכשחשוא שיעורא מאי
אזכרין ליה

י ליה מידי משלם ליה דמי